

Ett trollskott.

Min farfar berättade för mig åtskilliga trollhistorier, som han sade sig ha upplevat, varav jag nu skall berätta en av följande lydelse. Som hans föräldrar voro fattiga, måste han vid 10 års ålder ut och själv förtjäna sitt bröd.

Han tog då plats hos en bonde i närmast liggande och fick där tjänstgöra som vallgosse. En dag då han var ute med sin boskaps-hjord, hade han samlat på en betesrik äng, där boskapen gick mycket tungt och betade. Nu fick han därigenom tillfälle att gå in i skogen och plocka bär, göra näverlurar och därmed fördriva tiden så gott han kunde, för dagen blev nog lång för honom att vara ensam ute bland boskapen.

Medan han så gick och plockade bär, fick han höra en knall ute på ängen. I sin häpenhet reste han sig genast upp och kastade sin blick åt det håll han hörde skottet från och varseblev då, att ur en stenhög, strax intill boskapshjorden uppsteg en svag rök, ungefär som röken efter ett gevärskott, samt att ett utav fåren föll omkull. I sin stora förskräckelse sprang han genast till sitt husbondfolk, som vistades på en äng strax intill och arbetade med höbärgning och underrättade dem om händelsen. Genast förstodo de att trollen varit framme med sina skott, för sådant var den tiden inte ovanligt. Gumman gick nu med gossen till det ställe, där händelsen skett och fann då att djuret låg halvdött, på samma plats som gossen berättat. Det är ej farligt tyckte gumman, ty det här skall jag snart avhjälpa. Hon tog då sin huvudduk och slog på fåret tre gånger med den följd att fåret sprang upp, och inom ett par timmar var det lika kvickt som de andra.

Konrad Söderlund.